

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0197/2012

8.6.2012

BETÄNKANDE

med rekommendationer till kommissionen om tillgång till grundläggande banktjänster
(2012/2055(INI))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Jürgen Klute

(Initiativ – artikel 42 i arbetsordningen)

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET: DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET	7
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD.....	14
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	23

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

med rekommendationer till kommissionen om tillgång till grundläggande banktjänster (2012/2055(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 oktober 2010 med titeln ”Kommissionens arbetsprogram för 2011” (COM(2010)0623), och i synnerhet hänvisningen till planerade ”bestämmelser om tillgång till grundläggande banktjänster”,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2011 med titeln ”Inre marknadsakten: Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden” (COM(2011)0206),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (COM(2010)2020),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden¹, och särskilt inrättandet av ett gemensamt eurobetalningsområde (Sepa),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism²,
- med beaktande av kommissionens samråd om finansiell integrering: garantera tillgång till ett grundläggande bankkonto från 2009 och om tillgång till ett grundläggande betalkonto från 2010,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2011/442/EU av den 18 juli 2011 om tillgång till ett grundläggande betalkonto³ och den konsekvensbedömning som åtföljer denna (SEC(2011)0906),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar med titeln ”Single Market through the lens of people: A snapshot of citizens’ and businesses’ views and concerns” (SEC(2011)1003), och i synnerhet problem 7 som gäller de svårigheter som medborgarna möter när de öppnar bankkonto i medlemsstater där de inte är bosatta,
- med beaktande av artiklarna 42 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0197/2012), och av

---

¹ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

² EUT L 267, 10.10.2009, s. 7.

³ EUT L 190, 21.7.2011, s. 87.

följande skäl:

- A. För att den inre marknaden ska fungera väl och för att en modern social marknadsekonomi ska utvecklas måste det bland annat finnas allmän tillgång till ekonomiskt överkomliga och lättillgängliga grundläggande betaltjänster och en socialt ansvarsfull banksektor.
- B. Tillgången till grundläggande betaltjänster är en av förutsättningarna för att konsumenterna ska kunna dra nytta av den inre marknaden, särskilt av fri rörlighet, penningöverföringar och inköp av varor och tjänster till rimliga transaktionskostnader. Grundläggande betaltjänster är av avgörande betydelse för att konsumenterna ska kunna dra nytta av e-handeln. Den årliga alternativkostnaden för att inte ha tillgång till ett betalkonto uppskattas till mellan 185 och 365 EUR per konsument. Särskilt tillgången till grundläggande betaltjänster har alltmer blivit en förutsättning för social integrering när det gäller tillgång till sysselsättning, hälsovård och bostäder.
- C. Kommissionen uppskattar att 7 procent av unionens vuxna befolkning, dvs. cirka 30 miljoner människor, för närvarande saknar ett bankkonto och att uppskattningsvis 6,4 miljoner av dessa har förvägrats ett bankkonto eller inte har vågat be om ett sådant. Finansiell utestängning varierar från en medlemsstat till en annan. I vissa medlemsstater saknar många medborgare bankkonton, med det lägsta procenttalet i Rumänien och Bulgarien, där cirka 50 procent av den vuxna befolkningen saknar bankkonton.
- D. Europaparlamentet betonar att varje konsument har rätt att välja att inte ha ett betalkonto eller ett grundläggande betalkonto. Därför bör konsumenterna inte vara tvungna att ha ett betalkonto eller ett grundläggande betalkonto. Parlamentet betonar dock i detta hänseende vikten av finansiell utbildning för att peka på fördelarna med finansiell integrering.
- E. Banker kan neka en person att öppna ett bankkonto om den berörda personen inte är bosatt i den medlemsstat där banken är registrerad. De svårigheter som icke bosatta i en medlemsstat möter när de önskar öppna ett konto, utgör ett hinder för en väl fungerande inre marknad.
- F. Den allmänna ekonomiska och sociala utvecklingen bidrar till att många har bankkonton. Bland medlemsstaterna förklaras 33 procent av variationen i den procentsats av befolkningen som använder ett betalkonto för löpande betalningar av nivån på den ekonomiska utvecklingen, medan alltså 67 procent beror på andra faktorer, exempelvis regler eller överenskommelser om självreglering.
- G. Betaltjänstleverantörer, som agerar i enlighet med marknadslogiken, tenderar att inrikta sig på kommersiellt attraktiva konsumenter och ger därför inte i vissa fall mindre attraktiva konsumenter samma produktval. Uppförandekoderna för branschen, som införts i Tyskland, Irland, Italien, Luxemburg, Slovenien och Storbritannien, har bland annat varit resultatet av allmänhetens påtryckningar och krav på lagstiftningsinitiativ. Självregleringsinstrumenten har gett positiva eller blandade resultat och har för närvarande inte garanterat tillgång till grundläggande betaltjänster i alla medlemsstater.
- H. Lagstiftningsinitiativ för att garantera tillgång till grundläggande banktjänster har gett tillfredsställande resultat. I Finland och Danmark har t.ex. nära 100 procent av hushållen tillgång till betaltjänster och i Belgien och Frankrike har antalet medborgare utan

bankkonto minskat avsevärt som ett resultat av genomförande lagstiftningsinitiativ.

- I. Inte alla medlemsstater har vidtagit de åtgärder som krävs enligt kommissionens rekommendation om tillgång till grundläggande betalkonto, och i alltför många medlemsstater finns det fortfarande inte någon rättslig eller frivillig skyldighet att tillhandahålla grundläggande betaltjänster.
- J. För att vara effektivt måste ett grundläggande betalkonto vara lätt att öppna och tillhandahålla en specificerad uppsättning centrala tjänster, och det måste vidtas åtgärder för en effektiv tillsyn och biläggande av konflikter och för att underlätta tillgång till ett sådant konto för konsumenter utan fast adress. Lagstiftningen mot penningtvätt och terroristfinansiering ska tillämpas på ett proportionellt sätt och får aldrig användas som en ogrundad förevändning för att avvisa kommersiellt mindre attraktiva konsumenter. Kommissionen bör utreda huruvida konsumenterna måste ha en koppling till medlemsstaten för att ha rätt att öppna ett grundläggande betalkonto.
- K. Betaltjänstleverantörer bör vara ansvariga för att ge tillgång till ett grundläggande betalkonto antingen kostnadsfritt eller till en rimlig kostnad.
- L. Betaltjänstleverantörerna bör rikta särskild uppmärksamhet mot finansiellt sårbara konsumenter när de erbjuder övertrasseringar och ytterligare kreditprodukter för att undvika överskuldssättning. Medlemsstaterna bör undvika att eventuella avgifter för grundläggande betaltjänster hindrar finansiellt utestängda konsumenter från att få tillgång till grundläggande betaltjänster.
- M. Överskuldssättning har, delvis på grund av den sociala och ekonomiska krisen, blivit den största ”nya sociala risken” i hela unionen och skydd mot utmätning, som uteslutande bör hanteras och utvecklas på medlemsstatsnivå, är en viktig aspekt i detta avseende.
- N. Snedvridningar av konkurrensen bör förebyggas och konsumenternas behov i regioner med få banker bör beaktas, och därför bör initiativets tillämpningsområde vara så omfattande som möjligt. Nya utvecklingstendenser på betaltjänstmarknaden såsom förbetalda lösningar eller mobila banktjänster bör beaktas när initiativ utarbetas och bedöms på detta område.
- O. Konsumenternas tillgång till begriplig information är av avgörande betydelse för samtliga initiativ som avser tillgång till grundläggande betaltjänster. Kommissionen bör därför uppmuntra medlemsstaterna att utarbeta målinriktade informationskampanjer som lyfter fram de särskilda behov och problem som sårbara och rörliga konsumenter utan bankkonto har. För att kunder med grundläggande betalkonton ska få hjälp på lämpligt sätt bör tjänsteleverantörerna se till att personalen har adekvat utbildning. Tjänsteleverantörerna bör också se till att eventuella intressekonflikter inte påverkar dessa kunder på ett negativt sätt.
- P. Studenter, anställda och tjänsteleverantörer måste kunna röra sig över gränserna och lätt ta vara på fördelarna med rörligheten inom unionen.
- Q. Det faktum att en konsument öppnar ett betalkonto i en medlemsstat bör inte innebära att konsumenten måste avsluta ett befintligt konto i en annan medlemsstat.

- R. Nuvarande krav från betaltjänstleverantörer för att öppna ett grundläggande betalkonto är restriktiva och kan förhindra rörlighet över gränserna i unionen.
1. Europaparlamentet begär att kommissionen före september 2012 lägger fram en detaljerad bedömning av situationen i samtliga medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt senast januari 2013 lägga fram ett förslag till direktiv som garanterar tillgång till grundläggande betaltjänster för alla konsumenter som lagligen är bosatta i unionen, i enlighet med de detaljerade rekommendationer som bifogas, såvida denna detaljerade bedömning inte visar att något sådant förslag inte behövs.
  2. Europaparlamentet konstaterar att rekommendationerna står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
  3. Europaparlamentet anser att det begärda förslaget inte får några ekonomiska konsekvenser för Europeiska unionens budget.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade detaljerade rekommendationer till kommissionen och rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET: DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET

Europaparlamentet anser att det direktiv som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Rekommendation 1 (om tillämpningsområde)

1. Begreppet ett ”grundläggande betalkonto” bör definieras som ett betalkonto som erbjuds enligt bestämmelserna i förslaget till lagstiftning. Betalkonton av grundläggande natur som inte till fullo följer dessa bestämmelser bör inte anses omfattas av detta begrepp.
2. Direktivet bör föreskriva att medlemsstaterna ska garantera tillgång till grundläggande betaltjänster genom att i princip ålägga alla betaltjänstleverantörer, enligt definitionen i artikel 4.9 i direktiv 2007/64/EC, som erbjuder betalkonton till konsumenterna som en del av sin ordinarie affärsverksamhet, att tillhandahålla ett grundläggande betalkonto.
3. Alla lagstiftningsinitiativ bör respektera subsidiaritetsprincipen och beakta befintliga lagstiftade och frivilliga arrangemang i medlemsstaterna där rätten till tillgång och användning av grundläggande betalkonton redan framgångsrikt garanteras.
4. För att undvika onödiga bördor för betaltjänstleverantörer som inte erbjuder betalkonton till konsumenterna, bör därför följande leverantörer normalt undantas från skyldigheten att tillhandahålla ett grundläggande betalkonto:
  - a) Betaltjänstleverantörer enligt led e och f i artikel 1.1 i direktiv 2007/64/EG.
  - b) Betalningsinstitut som bara har tillstånd att tillhandahålla en eller flera av de betaltjänster som är förtecknade i led 4–7 i bilagan till direktiv 2007/64/EG.
5. Medlemsstaterna bör ha rätt att undanta andra betaltjänstleverantörer från kravet att tillhandahålla ett grundläggande betalkonto. Eventuella undantag bör grunda sig på objektiva och mycket restriktiva kriterier och bör endast omfatta betaltjänstleverantörer som bedriver sin verksamhet utan vinstsyfte eller som inte sysslar med allmänna betaltjänster för privatkunder. Eventuella undantag får inte undergräva konsumenternas rätt till tillgång och bör vara så få som möjligt för att minimera de negativa effekterna för konkurrensen.

Rekommendation 2 (om tillgångs- och identifieringskrav)

6. Den lagstiftning som ska antas bör se till att varje konsument, dvs. varje fysisk person som agerar i andra syften än handels-, affärs-, hantverks- eller yrkesverksamhet och som lagligen är bosatt i unionen, har rätt att öppna och använda ett grundläggande bankkonto hos en betaltjänstleverantör som verkar i en medlemsstat, förutsatt att konsumenten inte redan har ett grundläggande betalkonto i den medlemsstaten. Medlemsstaterna bör se till att det finns fungerande mekanismer tillgängliga så att konsumenterna kan stänga ett normalt betalkonto om de vill gå över till eller byta till ett grundläggande betalkonto. En identitetshandling är nödvändig för att öppna ett grundläggande betalkonto.

7. Den lagstiftning som ska antas bör se till att det inte är onödigt besvärligt för konsumenterna att visa att de inte redan har ett grundläggande betalkonto. Detta skulle bland annat kunna uppnås genom att kräva att konsumenten lämnar en försäkran på heder och samvete.
8. Kriterier som inkomstnivå eller inkomstens regelbundenhet, anställning, kredithistoria, skuldnivå, kontoinnehavarens situation när det gäller konkurs eller förväntad omsättning bör inte beaktas vid öppnandet av ett grundläggande betalkonto. Inköp av andra produkter eller tjänster, såsom försäkringar, får under inga omständigheter vara ett villkor för att få tillgång till ett grundläggande betalkonto eller ett ytterligare betalkonto.
9. Enligt förslaget bör ett grundläggande betalkonto kunna förvägras eller annulleras enbart under objektiva motiverade omständigheter enligt relevant unionslagstiftning eller nationell lagstiftning som inte avser kriterierna i punkt 8, exempelvis vid
  - a) oförenlighet med lagstiftningen mot penningtvätt,
  - b) bedrägeri, missbruk av förtroende eller förfalskning av dokument,
  - c) allvarliga och återkommande överträdelse av de skyldigheter som är förenade med grundläggande betalkonton.
10. Vid behov bör medlemsstaterna införa icke-diskriminerande och flexibla åtgärder för att hjälpa konsumenterna att uppfylla kraven på kundkontroll samtidigt som de iakttar lagstiftningen mot penningtvätt och terroristfinansiering. Sådana åtgärder bör särskilt ta hänsyn till de behov som konsumenterna utan fast adress har.
11. För att underlätta detta bör medlemsstaterna få klassificera grundläggande betalkonton som lågriskprodukter i enlighet med artikel 3.3 i kommissionens direktiv 2006/70/EG om genomförande av direktiv 2005/60/EG. Tjänsteleverantörer kan då bli skyldiga att tillämpa förenklade krav på kundkontroll. Kommissionen bör sträva efter att ytterligare klargöra tolkningar av lagstiftningen om penningtvätt och terroristfinansiering för att se till att de, i samband med grundläggande banktjänster, tillämpas på ett balanserat och proportionerligt sätt. Ingen bör nekas tillgång till eller diskvalificeras från ett grundläggande betalkonto på dessa grunder såvida det inte finns välgrundade och objektiva skäl för detta. Sådana regler bör aldrig användas som en ogrundad förevändning att avvisa kommersiellt mindre attraktiva konsumenter.
12. Den lagstiftning som ska antas bör tvinga betaltjänstleverantörerna att agera transparent i samband med beslut om att neka eller avsluta ett grundläggande betalkonto, samtidigt som lagstiftningen mot penningtvätt och terroristfinansiering samt om förebyggande och utredningar av brott respekteras. Betaltjänstleverantören bör informera konsumenten skriftligen om orsaken till vägran att öppna ett grundläggande betalkonto eller beslutet om att avsluta ett grundläggande betalkonto, så att konsumenten kan ifrågasätta betaltjänstleverantörens beslut. Tjänsteleverantören bör också vara skyldig att informera konsumenten om möjligheten till alternativ tvistlösning.
13. Den lagstiftning som ska antas bör kräva att tjänsteleverantören ska agera snabbt när denne kontrollerar huruvida konsumenten har rätt till tillgång till ett grundläggande

betalkonto, och tjänsteleverantören måste informera konsumenten, skriftligen och med motivering, om orsakerna till varje försening som överstiger två veckor. Orsaker som ligger inom tjänsteleverantörens ansvarsområde – såsom en alltför hög arbetsbelastning – kan inte motivera en sådan försening. Tjänsteleverantören kan kräva att konsumenterna ska vara fysiskt närvarande i den närmast tillgängliga filialen när de ska öppna ett konto. Om det emellertid skulle vara omöjligt eller orimligt betungande för konsumenten att vara fysiskt närvarande bör man finna andra lösningar.

Rekommendation 3 (om funktioner och kostnader)

14. Lagstiftningen bör göra det möjligt för användaren av ett grundläggande betalkonto att göra alla väsentliga betalningstransaktioner, exempelvis erhålla inkomster eller bidrag, betala räkningar eller skatter samt köpa varor och tjänster både direkt av säljaren eller på distans med användning av vanliga nationella system.
15. Medlemsstaterna bör, om de finner det lämpligt, kunna tillåta betaltjänstleverantörer att vid behov erbjuda mindre övertrasseringar som en buffert för att täcka tillfälliga negativa saldon. Betaltjänstleverantörer bör dessutom vid behov få erbjuda kreditprodukter som separata tjänster till kunder med grundläggande betalkonton. Användningen av det grundläggande betalkontot bör på inget sätt begränsas eller villkoras av köp av sådana tjänster eller produkter. Avgifterna för sådana övertrasseringar och för separata kreditprodukter bör vara transparenta och åtminstone lika gynnsamma som betaltjänstleverantörens normala prispolitik.
16. Tillgången till ett grundläggande betalkonto bör vara kostnadsfri eller tillhandahållas till en rimlig kostnad. Om avgifter tas ut bör dessa vara transparenta. Varje medlemsstat bör få sätta en övre gräns för de totala årsavgifterna för att öppna och använda ett grundläggande betalkonto. Kommissionen bör bedöma om det är möjligt att införa en övre gräns i unionen för de totala årsavgifterna för att öppna och använda ett grundläggande betalkonto. Kommissionen bör även utreda hur man kan anpassa denna unionsgräns efter nationella omständigheter såsom allmänna konsumentprisnivåer, inkomstnivåer och genomsnittliga avgifter i samband med normala betalkonton. Betaltjänstleverantörer bör vara skyldiga att se till att ett grundläggande betalkonto alltid, oavsett hur man gör jämförelsen, är den av deras produkter som är det billigaste kontot för att utföra grundläggande betalningstransaktioner.
17. Eventuella straffavgifter bör vara rimliga och åtminstone lika förmånliga som tjänsteleverantörens vanliga prispolitik. Straffavgifter bör inte inkluderas vid uträkningen av de sammanlagda årliga avgifterna.
18. Tjänsteleverantörer bör bara vara skyldiga att inkludera funktioner som ingår i deras ordinarie erbjudande. Då detta är fallet bör ett grundläggande betalkonto innehålla följande tjänster:

A. Grundläggande kontoförvaltningstjänster

- a) Öppnandet och avslutandet av betalkontot.
- b) Tjänster som möjliggör att kontanter sätts in och transaktioner mottas på ett

betalkonto.

- c) Tjänster som möjliggör kontantuttag från ett betalkonto.
- d) Tillhandahållande av kontoutdrag.

B. Standardbetaltjänster

- a) Överföring av medel i den medlemsstats valuta där kontot har öppnats via genomförande av betalningar, inbegripet mellan banker.
- b) Överföring av medel i den medlemsstats valuta där kontot har öppnats via genomförande av betalningstransaktioner genom ett betalkort som inte tillåter genomförandet av betalningstransaktioner som skulle medföra ett negativt saldo för betalkontot.
- c) Genomförande av stående betalorder i den medlemsstats valuta där kontot har öppnats, även mellan banker.
- d) Genomförande av autogireringar i den medlemsstats valuta där kontot har öppnats, även mellan banker i medlemsstater där användningen av dessa är nödvändig för att genomföra väsentliga transaktioner.

Det bör inte finnas någon begränsning för antalet utförda ärenden under avsnitt A eller avsnitt B. För genomförandet av tjänsterna under avsnitt A och B bör konsumenten ha rätt till icke-diskriminerande tillgång till de olika kanaler som tjänsteleverantören erbjuder, såsom manuella transaktioner över disk i filialer, transaktioner via uttagsautomater, inklusive andra tjänsteleverantörers uttagsautomater där detta är tekniskt möjligt, online-banktjänster och telefonbanktjänster.

C. Ytterligare tjänster

Medlemsstaterna kan begära att ytterligare funktioner ska knytas till det grundläggande betalkontot. Betaltjänstleverantörer bör även ha rätt att på eget initiativ utöka uppsättningen funktioner, exempelvis en mekanism för besparingar eller internationella penningöverföringar till eller från konton utanför unionen.

Rekommendation 4 (om information och statistik)

- 19. Medlemsstaterna bör förse konsumenterna med nödvändig och begriplig information om tillgången till grundläggande betalkonton, och denna bör särskilt rikta in sig på de särskilda behov och problem som sårbara och rörliga konsumenter utan bankkonton har. Kommissionen och medlemsstaterna bör bidra till en hög medvetenhet hos konsumenterna och intressenterna. Tjänsteleverantörerna bör använda sig av olika tillgängliga kanaler, t.ex. sina webbplatser och, i förekommande fall, filialer, där informationen bör vara synlig för konsumenterna.
- 20. Medlemsstaterna bör uppmana bankerna att utveckla ett stöd för de mest sårbara kunderna, i syfte att få dem att ta sitt ansvar och hjälpa dem att sköta sin budget.

21. För att kunder med grundläggande betalkonton ska få hjälp på lämpligt sätt bör den lagstiftning som ska antas föreskriva att tjänsteleverantörerna ska se till att personalen har adekvat utbildning och att eventuella intressekonflikter inte påverkar dessa kunder på ett negativt sätt.
22. Informationskraven till följd av den lagstiftning som ska antas bör inte påverka kraven i direktiv 2007/64/EG om tillhandahållande av information till konsumenter.

Rekommendation 5 (om tillsyn, tvistlösning och kompensation)

23. Den lagstiftning som ska antas bör ålägga de nationella myndigheterna att utse behöriga myndigheter som ska se till och övervaka att lagstiftningens krav verkligen efterlevs. Dessa utsedda behöriga myndigheter bör vara oberoende av betaltjänstleverantörerna.
24. Medlemsstaterna bör vara skyldiga att specificera de principer för påföljder som ska drabba tjänsteleverantörer som inte efterlever reglerna för grundläggande betalkonton, däribland påföljder för överträdelse av statistiska krav enligt punkt 25.
25. Medlemsstaterna bör åläggas att se till att tjänsteleverantörerna fortlöpande förser de behöriga nationella myndigheterna med tillförlitlig information om antalet öppnade grundläggande betalkonton, antalet ansökningar om grundläggande betalkonton som avslagits och orsakerna till dessa avslag samt antalet konton som avslutats. Tjänsteleverantörerna bör också göra detaljerad information tillgänglig för de behöriga nationella myndigheterna om kostnaderna i samband med grundläggande betalkonton.
26. Medlemsstaterna ska varje år förse kommissionen och Europeiska bankmyndigheten med den sammanställda information som avses i punkt 25. Uppgifterna bör offentliggöras i en sammanställd och begriplig form.
27. Medlemsstaterna bör se till att det införs lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och upprättelse för att bilägga tvister utanför domstol mellan betaltjänstleverantörer och konsumenter om rättigheter och skyldigheter enligt principerna i den lagstiftning som ska antas, varvid befintliga organ ska utnyttjas när så är lämpligt. Organen för alternativ tvistlösning måste vara oberoende, lätt tillgängliga och dess tjänster bör vara kostnadsfria. För att uppnå opartiskhet måste tjänsteleverantörer, konsumenter och andra användare företräddas jämbördigt i organen. Medlemsstaterna bör åläggas att se till att alla tjänsteleverantörer som erbjuder grundläggande betalkonton tillhör ett eller flera sådana organ som sysslar med förfaranden för klagomål och upprättelse.
28. Medlemsstaterna bör vara tvungna att se till att dessa organ för alternativ tvistlösning aktivt samarbetar för att lösa gränsöverskridande tvister. Vid tvister mellan parter i olika länder bör nätverket för klagomål mot finansiella tjänster, FIN-Net, användas för att behandla konsumentklagomål.

Rekommendation 6 (om genomförande och översyn)

29. Den lagstiftning som ska antas bör genomföras av medlemsstaterna inom 12 månader från datumet för offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning.

30. I nära samarbete med medlemsstaterna och berörda parter bör kommissionen inom tre år efter direktivets ikraftträdande och vart femte år därefter offentliggöra en rapport om dess tillämpning. Denna rapport bör utvärdera

- a) huruvida medlemsstaterna till fullo genomfört lagstiftningen,
- b) framsteg när det gäller att garantera tillgång till grundläggande betaltjänster för samtliga medborgare i unionen, inbegripet både direkta och indirekta effekter av direktivets bestämmelser när det gäller att bekämpa finansiell utestängning,
- c) medvetenheten bland de konsumenter som direktivet riktar sig till när det gäller tillgängligheten och särdragen för grundläggande betalkonton och konsumenträttigheterna i samband med dessa bankkonton,
- d) utvärdering av avgifter i samband med tillhandahållandet av grundläggande betalkonton, även i förhållande till konsumentprisnivåer,
- e) bästa praxis och konkreta rekommendationer för medlemsstater med hög eller fortsatt hög nivå när det gäller konsumenter som är utestängda från betaltjänster,
- f) effekter för integreringen och skapandet av en inre marknad för banktjänster till privatkunder i hela unionen samt snedvridningar av konkurrensen mellan betaltjänstleverantörer som erbjuder grundläggande betalkonton.

Rapporten bör i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna lagstiftning och av rekommendationer för ett bättre genomförande i medlemsstaterna. Rapporten bör överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

31. Kommissionen bör komplettera förslaget till direktiv om grundläggande betaltjänster med ytterligare initiativ som syftar till att ytterligare integrera och harmonisera banktjänster till privatpersoner och till att förebygga finansiell utestängning. Ett sådant paket bör särskilt

- a) förbättra konkurrensen i samband med betaltjänster genom att
  - i) se till att prissättningen på avgifter i samband med betalkonton är transparent och jämförbar så att konsumenterna kan jämföra olika bankers tariffer och leta efter bättre erbjudanden och genom att
  - ii) avskaffa alla tekniska och administrativa hinder för att byta betalkonto så att konsumenterna lätt kan flytta sitt betalkonto från en bank till en annan,
- b) förbättra säljarnas acceptans av olika typer av betalningsmetoder så att konsumenterna kan dra nytta av fördelarna med e-handeln; med detta i tankarna bör säljarna allmänt erbjuda möjligheten att betala med ett grundläggande betalkort utan någon extra kostnad,
- c) ytterligare klargöra tolkningar av regler mot penningtvätt och terroristfinansiering för att se till att de aldrig används som en ogrundad förevändning för att avvisa kommersiellt sett mindre attraktiva konsumenter,

- d) förbättra den finansiella utbildningen, även i skolorna, bekämpa överskuldssättning, den viktigaste ”nya sociala risken” i hela unionen, och förbättra tillgången till rimliga krediter och mikrokrediter i hela unionen.

9.5.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över tillgång till ett grundläggande betalkonto
(2012/2055(INI))

Föredragande: Evelyne Gebhardt

(Initiativ – artikel 42 i arbetsordningen)

(*) Förfarande med associerade utskott - artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor

- I. att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i sitt resolutionsförslag:
- med beaktande av artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av meddelandet av den 13 april 2011 från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden – ”Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt” (COM(2011)0206),
  - med beaktande av professor Mario Montis rapport av den 9 maj 2010 till kommissionen om en ny strategi för den inre marknaden,
  - med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2010 om förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare¹,
  - med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 6 april 2011 om en inre marknad

---

¹ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 84.

för européer¹,

- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse²,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om en ny strategi för konsumentpolitiken³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter⁴,
- med beaktande av kommissionens arbetsprogram för 2011 av den 27 oktober 2010 (COM(2010)0623),
- med beaktande av kommissionens arbetsprogram för 2012 av den 15 november 2011 (COM(2011)0777),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 29 november 2011 till Europaparlamentets och rådets direktiv
- om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (COM(2011)0793),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 18 juli 2011 om tillgång till ett grundläggande bankkonto⁵,
- med beaktande av konsekvensanalysen av kommissionens rekommendation av den 18 juli 2011 om tillgång till ett grundläggande bankkonto (SEC(2011)0906, SEC(2011)0907),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden⁶,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 16 december 2010 om Europaparlamentets och rådets förordning om antagande av tekniska krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (COM(2010)0775),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet⁷,

---

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0145.

² Antagna texter, P7_TA(2011)0319.

³ Antagna texter, P7_TA(2011)0491.

⁴ EUT L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁵ EUT L 190, 21.7.2011, s. 87.

⁶ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁷ EUT L 267, 10.10.2009, s. 7.

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter²,
- med beaktande av den studie av den 15 november 2011 om grundläggande banktjänster ("Basic Banking Services") som Europaparlamentet låtit göra,
- med beaktande av framställning 0963/2011 av den 17 februari 2012 från Triin Saag (estnisk medborgare) om svårigheterna med att avsluta ett bankkonto inom EU, och av följande skäl:
  - A. Konsumenter i hela EU bör garanteras tillgång till betaltjänster och kunna utnyttja dem fullt ut på den inre marknaden.
  - B. Denna rätt bör gälla alla personer som är lagligen bosatta inom EU. Den fria rörligheten för personer är av stor vikt.
  - C. Denna rätt bör också gälla personer som behöver ett bankkonto i fler än en medlemsstat på grund av att de har anknytning till var och en av dessa medlemsstater.
  - D. Denna rätt till ett grundläggande betalkonto får inte vara villkorad till köp av andra banktjänster och produkter.
  - E. De restriktiva villkor som gäller för tillfället, och som betaltjänsteleverantören kräver att personer som vill öppna betalkonton uppfyller, går utöver vad som krävs i lagen och begränsar EU-medborgarnas fria rörlighet inom unionen.
  - F. Hänsyn bör tas till unionens mångskiftande bankpraxis.
  - G. I sitt arbetsprogram för 2011 meddelade kommissionen att den hade för avsikt att offentliggöra ett rättsligt instrument rörande tillgång till ett bankkonto. I stället offentliggjorde kommissionen den 18 juli 2011 enbart en rekommendation om tillgång till ett grundläggande betalkonto. Trots rekommendationen saknar 15 medlemsstater fortfarande rättsliga eller frivilliga bestämmelser när det gäller krav på att bankerna erbjuder grundläggande banktjänster.
  - H. Bankernas frivilliga åtagande har hittills inte kunnat säkerställa universell tillgång till konton med grundläggande betalfunktion. Endast ett rättsligt instrument kan garantera medborgarna den rättssäkerhet som krävs.
  - I. För att främja utbredningen av grundläggande betalkonton måste även marknaden anpassa sig genom att allmänt acceptera bankkortet till de grundläggande betalkontona vid sidan av kreditkort.

¹ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

² EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- J. Avsaknad av tillgång till grundläggande bankkonton utestänger konsumenter från den konventionella marknaden för finansiella tjänster och hindrar dem från att få tillgång till viktiga varor och tjänster och försvårar och hämmar därmed deras finansiella och sociala integration.
- K. Principer för tillgång till grundläggande betalkonton inom hela EU måste därför utarbetas och tillämpas på ett enhetligt sätt och med syftet att främja social integration och sammanhållning.
- L. Det finns ett obestridligt starkt samband mellan en låg inkomstnivå, avsaknad av ett bankkonto och socialt och ekonomiskt utanförskap.
- M. Många EU-medborgare som vill utnyttja den fria rörligheten inom unionen stöter ofta på stora hinder.
- N. Trots att avsikten med det gemensamma eurobetalningsområdets (SEPA) nuvarande utvecklingskedje är att se till att det räcker med ett enda bankkonto för alla nationella och internationella transaktioner har inrättandet av SEPA ännu inte fullbordats. Denna situation kräver att kompletterande åtgärder vidtas för transparens kring tjänster och kostnaderna för dessa för att göra SEPA effektivare i alla medlemsstater.
- O. Konsumenter som saknar bankkonto är tvungna att betala med kontanter, vilket inte enbart minskar betalningssätten och utesluter konsumenterna från e-handeln utan också är dyrare.
- P. Avsaknaden av ett bankkonto i vistelselandet begränsar kraftigt möjligheten att få en heltidsanställning, hyra en bostad, betala skatt och få lön. Att nekas ett bankkonto eller att bli erbjuden sämre villkor på grund av sin bosättningsort och sin sociala och ekonomiska situation är diskriminerande.
- Q. Både konsumenter och företag skulle vinna på att de 30 miljoner människor över 18 år (enligt en studie som parlamentet låtit göra), som för tillfället inte har något bankkonto, skulle få tillgång till ett grundläggande betalkonto. På detta sätt skulle den inre marknaden och konsumenternas rättigheter stärkas.

II. att infoga följande rekommendationer i bilagan till resolutionsförslaget:

Rekommendation nr 1 (definitionerna)

I enlighet med direktiv 2011/83/EU är en konsument en fysisk person som agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten. Kommissionen bör se till att definitionen av termen ”konsument” omfattar alla mobila personer som är bosatta inom unionen och sålunda har rätt till tillgång till ett grundläggande betalkonto.

Ett grundläggande betalkonto bör definieras som ett bankkonto som gör att konsumenten kan utföra alla standardiserade betalningstransaktioner förutsatt att det finns täckning på kontot.

Rätten till ett grundläggande betalkonto bör gälla för alla konsumenter så länge det inte finns tungt vägande icke-diskriminerande skäl till att förvägra ett konto. Det innebär dock ingen skyldighet att inneha ett bankkonto.

Rekommendation nr 2 (tillgång till ett grundläggande betalkonto)

Medlemsstaterna bör se till att alla konsumenter som är lagligen bosatta inom unionen har rätt att öppna och nyttja ett grundläggande betalkonto på en medlemsstats territorium. Det spelar ingen roll om konsumenten redan har ett konto i en annan medlemsstat som han eller hon kan använda för att utnyttja de tjänster som nämns i rekommendation nr 3 i denna medlemsstat. En sådan rätt bör gälla oavsett konsumentens ekonomiska omständigheter.

Medlemsstaterna bör se till att alla banker som erbjuder banktjänster till privatkunder är skyldiga att erbjuda grundläggande betalkonton för att förhindra diskriminering och illojal konkurrens mellan bankerna, såvida inte särskilda överenskommelser finns om detta i en medlemsstat.

Med tanke på de många olika orsakerna till att begränsa och vägra tillgång till ett bankkonto måste man snarast möjligt i alla medlemsstater nå en lösning, så att konsumenterna kan hävda sin allmängiltiga rätt att få ett bankkonto. Kommissionen bör därför utan dröjsmål lägga fram ett förslag om detta som gör att tillgången till ett bankkonto blir rättsligt förankrad på unionsnivå.

Hur denna tillgång till ett grundläggande betalkonto bör förankras i medlemsstaterna bör med tanke på de många olika strukturer som finns hos leverantörer av finansiella tjänster fortsatt vara upp till medlemsstaterna.

Om en ansökan om ett grundläggande betalkonto avslås bör medlemsstaterna se till att betaltjänstleverantören omedelbart underrättar konsumenten om skälen och motiveringen till avslaget samt hur avslaget kan överklagas. Underrättelsen måste ske skriftligen, vara skriven på klarspråk och får inte ge upphov till några kostnader för konsumenten. Denna rätt till information kan inskränkas lagstiftningsvägen, om inskränkandet är en nödvändig och proportionerlig åtgärd för att skydda den nationella säkerheten eller allmänna ordningen. Medlemsstaterna bör se till att konsumenterna har möjlighet att överklaga beslut om avslag.

Rekommendation nr 3 (lagar i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism)

Rätten till tillgång till ett grundläggande betalkonto i en medlemsstat bör beviljas i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

De åtaganden för betaltjänstleverantörer som följer av relevanta lagar i unionen eller medlemsstaterna när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism bör inte beröras av den efterfrågade unionsrättsakten.

Rekommendation nr 4 (kännetecken för ett grundläggande betalkonto)

Ett grundläggande betalkonto bör utan diskriminering omfatta alla transaktioner som krävs för att öppna, nyttja och avsluta ett betalkonto, få kontoutdrag, utföra tjänster som möjliggör insättning av pengar på ett betalkonto, och som gör det möjligt att ta emot pengar samt tjänster som möjliggör kontantuttag från ett betalkonto samt autogirering, girering och betalningstransaktioner via både fysiska kanaler och på distans, även via internet. Det bör inte finnas någon begränsning för antalet utförda ärenden. Tillgång till ett grundläggande betalkonto bör inte vara villkorat till köp av några tilläggstjänster som försäkringar, öppnandet

av ytterligare ett bankkonto och inte heller till skäl som inte har med pengar att göra, som att först underteckna ett hyresavtal.

Medlemsstaterna bör se till att grundläggande betalkonton antingen tillhandahålls kostnadsfritt eller till rimlig kostnad.

Möjligheten till förbetalda betalkort eller andra betalalternativ som tjänar samma ändamål och som redan finns i vissa medlemsstater bör prövas och vidareutvecklas som tillägg till ett grundläggande betalkonto.

Många av de mest grundläggande bankkontona är i dag bara tillgängliga på internet, vilket gör dem idealiska för e-handel men samtidigt otillgängliga för dem som inte har tillgång till internet. Grundläggande betalkonton bör vara användarvänliga, lätta att förstå och säkra. Dessutom bör sådana bankkonton kunna hanteras både via internet, mobiltelefon och via andra befintliga kommunikationssätt och hos vanliga lokala filialer.

Diskriminering i alla former vid användandet av ett grundläggande betalkonto måste undvikas.

Då konsumenten byter bank eller avslutar ett bankkonto får inga oskäligt höga administrativa kostnader eller hinder uppstå för konsumenten.

Vid behov bör medlemsstaterna kunna tillåta banker att tillhandahålla en låg löpande kredit för att täcka tillfälliga negativa saldon. Eventuella avgifter för sådana låga löpande krediter bör vara rimliga och åtminstone lika förmånliga som tjänsteleverantörens ordinarie prissättning.

I övrigt bör det stå medlemsstaterna fritt att tillåta löpande krediter inom begränsade ramar.

I vilket fall som helst bör konsumenternas personliga uppgifter, inklusive uppgifterna om deras ekonomiska situation, skyddas i vederbörlig ordning och inte spridas utan deras samtycke. Detta gäller speciellt om konsumenterna fått avslag på sin begäran om att öppna ett bankkonto.

Medlemsstaterna och kommissionen bör genom offentliga organ och i samarbete med konsumentorganisationer och rådgivande sociala institutioner lansera informationskampanjer om att det finns grundläggande betalkonton för att öka kunskapen om hur man får tillgång till sådana konton.

På unionsnivå bör sådana informationskampanjer framför allt rikta in sig på att sprida information om de grundläggande banktjänster som finns i hela unionen och de gränsöverskridande rättigheter som gäller för att få tillgång till dessa. På medlemsstatsnivå bör informationskampanjerna ha som mål att ge nödvändig och begriplig information om de grundläggande betalkontonas egenskaper och villkor och om hur man praktiskt går till väga, samtidigt som konsumenternas specifika problem tas upp. Informationskampanjerna på medlemsstatsnivå bör när så är lämpligt genomföras på flera språk.

Det är mycket viktigt att konsumenterna upplyses om fördelarna med att använda ett grundläggande betalkonto och att de får finansiell utbildning, eftersom det ger dem mer makt

och garanterar att de integreras på den inre marknaden.

Betaltjänstleverantörer måste ge konsumenterna den information som krävs om det erbjudna grundläggande betalkontot skriftligen samt ställa information till förfogande om vilka eventuella kostnader och villkor för användningen som kontot är förknippat med. Konsumenterna bör dessutom informeras om att de inte behöver utnyttja några tilläggstjänster för att få tillgång till ett grundläggande betalkonto. Kostnaderna för tjänsten bör förmedlas på ett tydligt och jämförbart sätt utan finstilt text eller dolda kostnader.

Informationen om och villkoren för betaltjänsterna bör vara överblickbara.

Kontantuttag från uttagsautomater bör i möjligaste mån vara kostnadsfria, oberoende av vilken bank uttagsautomaten tillhör.

Rekommendation nr 5 (mekanismer för tvistlösning utanför domstol)

Medlemsstaterna bör se till att det inrättas lämpliga och effektiva förfaranden för tvistlösning utanför domstol genom att använda befintliga organ där så är lämpligt.

Det bör krävas av medlemsstaterna att de ser till att det fastställs lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och överklaganden som gäller reglering av tvister utanför domstol gällande de rättigheter och skyldigheter som är fastställda enligt principerna i den lagstiftning som gäller för betaltjänstleverantörer och konsumenter. Sådana förfaranden för klagomål och rättelse bör, vare sig det är på nationell eller gränsöverskridande nivå, vara tillgängliga i enlighet med tillämplig lagstiftning. FIN-Net skulle kunna involveras i tvistlösningar när så är lämpligt.

Organ på medlemsstatnivå som ansvarar för att lagstiftningen på detta område följs bör också utarbeta bästa praxis-förfaranden för banker och främja dessa förfaranden på sitt territorium. Kommissionen bör också informeras om utvecklingen inom detta område. Initiativ från kommissionen, såsom Europe Direct eller Solvit, och nationella organ såsom finansombudsmän och konsumentorganisationer som får klagomål från medborgare om tillgång till banktjänster bör också upplysa kommissionen om sina erfarenheter och slutsatser för att avspegla de problem som vanliga medborgare och konsumenter har.

De ansvariga nationella myndigheterna bör undersöka bästa praxis och vidta åtgärder mot varje handling av ett bankinstitut som strider mot konsumentens rätt till ett grundläggande betalkonto.

Rekommendation nr 6 (genomförande och granskning)

Kommissionen bör senast tre år efter det att unionsrättsakten har trätt i kraft lägga fram en heltäckande rapport till Europaparlamentet och rådet om dess tillämpning och genomförande. I rapporten bör man även diskutera om ytterligare åtgärder krävs och den bör vid behov innehålla förslag till anpassning och ändring av unionsrättsakten.

Medlemsstaterna bör se till att betaltjänstleverantörer regelbundet ger nationella myndigheter tillförlitliga uppgifter om hur många grundläggande betalkonton som har öppnats, om antalet avslag och motiven till dessa, hur många avtal om öppnade grundläggande betalkonton som har hävts samt avgifter i samband med dessa konton.

Kommissionen bör gå igenom uppgifterna och se vilka konsekvenser de har på effekterna av lagen samt för de personer som saknar bankkonto och mobila arbetstagare. Vid behov bör kommissionen ta fram förslag till en vidareutveckling av unionsrätten på detta område.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	8.5.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 36 - : 0 0 : 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Jorgo Chatzimarkakis, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Cornelis de Jong, Christian Engström, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Raffaele Baldassarre, Marielle Gallo, Anna Hedh, Emma McClarkin, Antonyia Parvanova, Konstantinos Poupakis, Olle Schmidt, Sabine Verheyen
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Joseph Cuschieri

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	31.5.2012
Slutomröstning: resultat	+: 37 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Burkhard Balz, Elena Băsescu, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Ivo Strejček, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Pablo Zalba Bidegain
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Sophie Auconie, Thijs Berman, Philippe De Backer, Roberto Gualtieri, Danuta Maria Hübner, Olle Ludvigsson, Mario Mauro